

A TANÁR IS EMBER, DE NEM AZ A DOLGA



MATURÁLUNK

Csoda történt. Az idén nincs érettségiző osztályom. Kicsit idegesít, sokszor az az érzésem, hogy valami nincs rendben, valamit elfelejtettem. De nem, tényleg.

Foszlányok múlt idők maturájáról, úgy is, mint időkapszula egy kevesek által értett nyelven, és kereng majd a végtelenben.

A TÖRTÉNELEM a kedvencem, talán mert értem a bakköpéseket és aranylövéseket. Második vh, magyar csapatok hatolnak a SZU-ba, egészen a...na meddig is, kérdi a tanár, én értem lemondó tekintetét, hiszen a térképen írva vagyon, nézi is maturandus piszkosul és nagyon, s végül homlokára csap: Ja, Don-kanyon! (De meglehet, hogy kötőjel nélkül mondta.)

RÁKÓCZI SZABHARC, na ki várta a fejedelmet a határon, a kérdés, mint a fuldoklónak dobott mentőöv lebeg a nemzethalálon, hát persze, hogy Tamás a talpasok Esze, de az elnök már nem várja ki, sűg és a fejét böködi: Ja, villan maturandusunk: „tököli!”

„A dzsentrik egy külön KASZT alkottak.” Hallom kolléga fejéből a rímet, de arcunk rezzenetlen, már öt perce látom jegyzetein a könyörtelen és talpas kettést. Mert legyünk őszinték: a második

mondat után eldőlt, nem a vizsgán, jóval előtte – a kivételek a mi babérkoszorúink. Ma úgy mondják: hozzáadott érték.

Kérdem én: mi? Ami nem pontozódik: azt csak mi látjuk: az embert, aki...na mindegy: és most mégis útjára bocsátjuk, és mi tudjuk, miért. Ez egy SZAKMA, még ha ért is hozzá boldog-boldogtalan.

Mi, összeszokott vizsgáztatók, már nem akarjuk bizonygatni intelligens kérdéseinkkel sem az Elnöknek, sem egymásnak, hogy ezt az épületes marhaságot nem mi generáltuk, mi tudjuk, de generis, és ez is belefér. Bár csak ennyi vészett volna Mohácsnál. Az érettségin a zseni is mond sületlenséget, és a gyengébb is tud nagyot villantani.

Maturandus a magyar reneszánszból felel, s megjegyzi, hogy Károlyi Gáspár lefordította és kinyomtatta a teljes Bibliát a 16. században. Belém bújik az ördög, és bár nem szokásom, „beleszólok”, hogy 1590-ben. Maturandus rám néz kicsit feddően: „Igen, az a 16. század.” Nevetek és bocsánatot kérek. Neki van igaza.

Lejárt a mosógép. A tanár is ember. „Mossa, mossa...”